

Boldogh Dezső

Elmosódik

I.

És hull a hó majd hótalan
a béna úr meg elforog
boldog akinek szobra van
vagy hazafelé tántorog
édes szivar füstje kéklík
izgalommal nézted őt
körülötted csak penész-lik
és túlvilági harcmezők
boldog kinek van otthona
fülelted még mit mond a hang
a világ áldott és ostoba
és sötétje sem nagy kaland
jeleit homlokodba írná
elmosódik mindegyik betű
(az élet álom persze
különben ki bírná
az ember végül is
úgyis egynemű)

II.

Közömbös oltalom
és kitakart varázs
láss kicsit többet
nagy poros szemeddel
ég óvjon tőle
könnyű vadzsra-nász

Felejtető ember
bódult Hekaté hív
talpán pornyomok
egy utolsó fénycsík

BOLDOGH DEZSŐ (1967) költő, Budapesten él. Utóbbi kötete: *Éjszakai kamionos* (2010).

Az áradatban már Psziché
a vadlibák egyre többen
a szív a szív most senkié
ki balladáz az éji ködben

Észak fehér balladát sző
hava sötét bíbor és aranyló
Délien már minden múlt idő
az elfelejtett szolgafaj
a porba újra eltűnő
a vizekből
támadó nádrobaj

Manneken Pis

Ez az élet pokolvilág világ-pokolbugyor
hunyd le szemed ne lásd éje hogy ragyog
fellobog ha legyezed ha ráhugyozol
megint barbár angyszárnnyak terelgetik csillagod
lásd csak felhővár az aprószentek tornya
szebb mint az ikreké és ez is leomlott ma
mannequin piss csorgass a nagy közös üstbe
talpad alatt emberhangyák mozgolódnak arrébb
öltönyös merényletők indulnak szemlesütve
lobban a táj de kell egy kis napalm még